

велъ на царскитѣ земи за да види хубостѣтъ на насаденитѣ градины, правилнитѣ редове на дръвїята и разнитѣ шубръцы които засѣняхъ расходкѣтъ. Спартанецѣтъ воевода, като видѣлъ всичко това, извикалъ : наистинѣ очудва мя тази хубава, сѣдна но еще повече мя очудва онзи чрѣзъ когото всичко това е станѣло. » Кыро обласканъ отъ това що чулъ, казалъ : « Всичко това самъ азъ съмъ скроилъ, и еднѣ часть отъ дръвїята азъ самъ съмъ насадилъ съ рѣцѣтъ си. » Лизандръ смаянъ отъ тѣзи думы, дигнѣлъ рѣцѣ и казалъ : « Ты ли насади тѣзи дръвїа съ рѣцѣтъ си » ? — « Ей, тако ми Бога » отговорилъ Кыръ. Спартанецѣтъ улавя тогазъ рѣцѣтъ на добродѣтелнитѣ владѣтель та гы стисва и му казва : « Праведно благоденствувашь, о, Кыре, ты си достойно благополученъ. »

Земледѣліето, сравнявано съ другитѣ художества, има туй прѣимущество : да осигурява на онѣзи които ся съ него занимаватъ най-доброто здравіе и слаженіе най-снажно ; то дава най-чиститѣ и най-разнообразнитѣ наслажденїа, вдъхнува нуждѣтъ на спокойствїето, на редѣтъ и на постоянството, и отъ това еще прилѣпванїето на мѣстнитѣ узаконенїа ; утвърдява и възбужда най-высокитѣ религіозны чувства, поради това дѣто че земледѣлецѣтъ има всякога прѣдъ очи чудесата на природѣтъ, и дароветѣ на Подателя на всяко добро.

Най-послѣ, великитѣ писатели, които сѣ писали за земледѣліето, характеризирали сѣ го като най-почтеннитѣ и най-достословнитѣ изворъ отъ всичкитѣ печелны прѣдпрїятїа на челоуѣка.

II

ЗА РАЗНИТѣ ВИДОВЕ ЗЕМИ И НАЙ-ГЛАВНИТѣ ВИДОВЕ НА ПРѣСТѣТѣ.

Всичкитѣ земи природно не сѣ наравно плодоносны, нито наравно сгодны за обработванїе на едно и исто растѣніе ; но всички могатъ да ся обработятъ съ прилѣжанїето на челоуѣка, съ срѣдствата които науката и промышленностьта му доставятъ.

Земледѣлна или орателна земя ся казва онази, която чрѣзъ земледѣліето става плодоносна. Земледѣлната земя става толкозъ по-плодородна колкото съдържа по-